29/03/2021

Γλυφάδας Αντώνιος: “Για μένα ο Γέροντας είναι Άγιος”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Γλυφάδας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γλυφάδας κ. Αντώνιος παραχώρησε συνέντευξη σε τοπική ιστοσελίδα όπου μίλησε για τον κορωνοϊό και τον ερχομό του Αγίου Πάσχα αλλά και για το γεγονός ότι ήταν ο τελευταίος Ιεράρχης που συνάντησε τον Γέροντα Εφραίμ της Αριζόνας.

“Με τον Γέροντα, τον παπά Εφραίμ, λοιπόν, διατήρησα μεγάλη επικοινωνία, όσο ήταν εδώ στην Ελλάδα. Πήγαινα τουλάχιστον μια φορά τον χρόνο στην Μονή Φιλοθέου. Όταν επήγε στην Αμερική, μόνιμα πια, τον επισκέφθηκα δύο φορές. Την τελευταία επήγα όταν είχε ήδη πάθει το εγκεφαλικό και ήθελα να πάρω την ευχή του, διότι δεν ήξερα πότε θα φύγει. Ευτυχώς πρόλαβα να τον δω διότι μετά από λίγες μέρες έφυγε. Για μένα ο Γέροντας είναι Άγιος. Όλη του η ζωή ήταν αφιερωμένη στον Θεό” αναφέρει χαρακτηριστικά.

Απαντώντας στην Γεωργία Βαμβακερού από το nou-pou.gr ανέφερε μεταξύ άλλων:

Ζούμε δύσκολες εποχές με τον Κορωνοϊό, σεβασμιότατε. Οι εκκλησίες έκλεισαν για τον κόσμο για μεγάλο διάστημα ή λειτούργησαν με πολύ λίγο κόσμο. Έρχεται Πάσχα. Θα είναι το δεύτερο Πάσχα που θα κάνουμε χωρίς τις ακολουθίες της Μεγάλης Εβδομάδας και την Αναστάσιμη θεία λειτουργία;

Η περίοδος που περνάμε είναι μια πολύ δύσκολη και τραγική περίοδος. Ειλικρινά, κλαίει η καρδιά μου όταν λειτουργώ σε Ναούς που ήταν κάποτε κατάμεστοι και τώρα είναι εντελώς άδειοι. Πιστεύω πως αυτό το μέτρο, έτσι οριζόντια όπως εφαρμόζεται, στο θέμα των εκκλησιών είναι λανθασμένο. Θα μπορούσαν να εκκλησιάζονται κάποιοι, με περιοριστικά μέτρα, αλλά όχι να είναι εντελώς κλειστοί οι ναοί.

Στα λεωφορεία και στο μετρό κυκλοφορεί τόσος κόσμος. Με ένα φρενάρισμα εκεί ο ένας πέφτει πάνω στον άλλο. Και τι να πούμε; Να μην πηγαίνει ο κόσμος στις δουλειές του; Στα αεροπλάνα η πληρότητα είναι 100%. Που σημαίνει ότι ο ένας ακουμπάει, όσο κρατάει η πτήση, με τους διπλανούς του. Σε έναν χώρο μάλιστα εντελώς κλειστό, που δεν αερίζεται καθόλου. Στα πλοία η πληρότητα είναι 85%. Στα σούπερ μάρκετς επίσης. Θα μπορούσε το ίδιο που ισχύει στα σούπερ μάρκετς

να ισχύει και στους ναούς. Και μάλιστα ο Ναός, εν αντιθέσει με το σούπερ μάρκετ που έχει μέχρι επάνω ράφια με προϊόντα, έχει μόνο μερικά καθίσματα. Ο υπόλοιπος χώρος του είναι ελεύθερος. Επιπλέον ο ναός έχει τριπλάσιο ή τετραπλάσιο ύψος από το σούπερ μάρκετ, που σημαίνει ότι έχει πολύ περισσότερο αέρα. Και στους διαδρόμους μεταξύ των ραφιών οι άνθρωποι ακουμπούν ο ένας τον άλλο. Εμείς φροντίζαμε να έχουμε πόρτες και παράθυρα πάντα ανοιχτά, ακόμα κι όταν κάνει κρύο, για να ανανεώνεται ο αέρας . Στα σούπερ μάρκετς αντίθετα, οι πόρτες ανοιγοκλείνουν αυτόματα και στα υπόγειά τους δεν υπάρχει καθόλου καθαρός αέρας.

Βέβαια δεν είναι δυνατόν να κλείσουν τα σούπερ μάρκετς, διότι ο κόσμος έχει ανάγκη τροφή. Και η ψυχή του ανθρώπου όμως έχει ανάγκη από τροφή. Βλέπετε, ότι οι άνθρωποι έχουν αρχίσει να έχουν πολλά ψυχικά προβλήματα και χρειάζεται να πάνε σε ψυχίατρο. Γιατί αυτοί οι άνθρωποι, που έχουν αρρωστήσει ψυχικά, να μην βρουν την παρηγοριά τους πηγαίνοντας να ανάψουν ένα κεράκι; Να προσευχηθούν. Εξάλλου η Θεία Λειτουργία δεν διαρκεί περισσότερο από μία ώρα. Θα μπορούσαμε να περιορίσουμε τον εκκλησιασμό μόνο στη Θεία Λειτουργία. Μία ώρα μόνο. Και να κάνουμε δύο ή και τρεις Θείες Λειτουργίες, για να μπορούν να έρχονται περισσότεροι άνθρωποι. Εμείς αυτό το εφαρμόσαμε όταν άνοιξαν για λίγο οι ναοί. Εκτός αυτού κάθε εξάμηνο κάνουμε απολύμανση. Και πήραμε ειδικές λάμπες που κάνουν αποστείρωση του χώρου κάθε βράδυ, αυτόματα.

Θεωρώ λοιπόν ότι είναι άδικο να απαγορεύεται η παρουσία των πιστών στη Θεία Λατρεία. Είναι ένα οριζόντιο μέτρο που θα έπρεπε να το ξαναδούν. Εν τω μεταξύ δεν έχει σταματήσει να έχει ανάγκη ο κόσμος τα συσσίτια της Εκκλησίας. Μάλλον περισσότεροι άνθρωποι τα χρειάζονται. Δεν έχουμε σταματήσει ούτε μια ημέρα. Μόνον που πλέον τους τα πηγαίνουμε στο σπίτι. Και μάλλον θα το μονιμοποιήσουμε αυτό, διότι κι αυτοί αισθάνονται καλύτερα να τρώνε σπίτι τους.

Ήσασταν ο τελευταίος ιεράρχης που συνάντησε τον γέροντα Εφραίμ της Αριζόνας πριν από την κοίμηση του.

Κατά τύχη έγινε αυτό. Τον Γέροντα τον εγνώριζα από παιδί, όταν πρωτοπήγα στο Άγιο Όρος το 1975. Είχα πάει με τον μακαριστό γέροντα μου, τον Μητροπολίτη Νικοπόλεως και Πρεβέζης Μελέτιο και με άλλα παιδιά. Ο γέροντας μας πήγε και στη Μονή Φιλοθέου, που ήταν τότε Ηγούμενος ο παππούς, ο παπά Εφραίμ. Με είχε συγκινήσει το γεγονός ότι μετά την πρωινή ακολουθία, που η εκεί κρατάει περίπου τρεισήμισι ώρες και αφού ο παππούς Εφραίμ είχε κάνει προηγουμένως άλλες τέσσερεις ώρες αγρυπνία στο κελί του, δηλαδή είχε συμπληρώσει επτάμισι ώρες πνευματικού αγώνος, εκάθισε και μας εμίλησε πάνω από μία ώρα στο Συνοδικό της Μονής. Παρά την κούρασή μας,- πρώτη φορά πηγαίναμε στο Άγιο Όρος και τόσο

μεγάλες ακολουθίες και για μας ήταν κουραστικές-, τον ακούγαμε με πολλή προσοχή. Ήμουν σαν σφουγγάρι.

Η μορφή του, όπως τον συνάντησα τότε, δεν θα φύγει ποτέ από τον νου μου. Ήταν η πρώτη σημαντική γνωριμία που είχα στο Άγιο Όρος. Στη συνέχεια εγνωρίσαμε και τον Γέρο Παΐσιο, τον άγιο Παΐσιο, ο οποίος ήταν τότε σ' ένα κελάκι στον Τίμιο Σταυρό, κοντά στην Μονή Σταυρονικήτα. Η συνάντηση με αυτούς τους δύο αγίους ανθρώπους με εστιγμάτισε πνευματικά. Γι' αυτό, όταν αργότερα αποφάσισα να πάω στο Άγιο Όρος, ήθελα να πάω κοντά στον Παπά Εφραίμ. Όμως επειδή έχω από παιδί κάποια προβλήματα υγείας με τη μέση μου, επέλεξα τελικά να πάω στην μονή Ξηροποτάμου, όπου ηγούμενος ήταν ο πνευματικός του υιός, ο Παπά Εφραίμ ο νεώτερος, ο οποίος έζησε με τον Γέροντα πάρα πολλά χρόνια. Ήταν μια εικόνα του Γέροντα. Και μαζί του έζησα πάρα πολύ πνευματικά. Ήμουν τόσο ευτυχισμένος εκεί, που παρόλη την κούραση του προγράμματος, ενόμιζα ώρες ώρες ότι πετούσα. Δυστυχώς ο γέροντας σκοτώθηκε σ' ένα αυτοκινητικό δυστύχημα. Ο Θεός έτσι οδηγεί μερικές φορές τα πράγματα, όπως Αυτός θέλει.

Με τον Γέροντα, τον παπά Εφραίμ, λοιπόν,διατήρησα μεγάλη επικοινωνία, όσο ήταν εδώ στην Ελλάδα. Πήγαινα τουλάχιστον μια φορά τον χρόνο στην Μονή Φιλοθέου. Όταν επήγε στην Αμερική, μόνιμα πια, τον επισκέφθηκα δύο φορές. Την τελευταία επήγα όταν είχε ήδη πάθει το εγκεφαλικό και ήθελα να πάρω την ευχή του, διότι δεν ήξερα πότε θα φύγει. Ευτυχώς πρόλαβα να τον δω διότι μετά από λίγες μέρες έφυγε. Για μένα ο Γέροντας είναι Άγιος. Όλη του η ζωή ήταν αφιερωμένη στον Θεό. Αν διαβάσετε το βιβλίο του «Ο Γέροντάς μου ο Ιωσήφ ο ησυχαστής» – αυτά μας τα διηγείτο ο ίδιος- θα δείτε πώς έζησε με τον Άγιο Ιωσήφ τον Ησυχαστή. Πόσο πνευματικό αγώνα έκανε. Πόσες ώρες προσευχή καθημερινά. Αγρυπνίες. Νηστείες. Πόσες στερήσεις και πόσες θλίψεις έζησε. Και αυτά που αποκόμισε από την υπακοή στον Άγιο Ιωσήφ τον ησυχαστή του έγιναν βίωμα και τα έδωσε στα πολυπληθή πνευματικά του παιδιά, κληρικούς και λαϊκούς. Από την εμπειρία, λοιπόν, που είχα πιστεύω, ότι ό Γέροντας είναι Άγιος. Απόδειξη είναι το γεγονός ότι τον αξίωσε ο Θεός να επανδρώσει από πνευματικά του παιδιά τέσσερα Μοναστήρια και μία μεγάλη σκήτη στο Άγιο Όρος.

Επίσης είναι και το μεγάλο έργο στην Αμερική, όπου έκανε μια πνευματική αναγέννηση. Στον Καναδά και τις ΗΠΑ ίδρυσε εκ του μηδενός 20 μοναστήρια. Ένα καινούριο Άγιο Όρος. Αυτό δείχνει ότι τον παππού τον οδηγούσε πραγματικά η χάρις του Θεού. Διότι τι ήταν; Αγράμματος. Τρεις τάξεις του Δημοτικού είχε τελειώσει. Όταν όμως μιλούσε, έβλεπε κανείς τη χάρη του Θεού να βγαίνει από μέσα του. Έβλεπε κανείς ότι ήταν θεοκίνητη η γλώσσα του. Εβλέπαμε ότι ήταν θεόσοφος. Εζούσε κανείς αυτή την Αγιότητα. Η Αριζόνα είναι μια ξερή περιοχή,

γεμάτη κάκτους. Εκεί λοιπόν, ακριβώς επειδή ήταν έρημος , ο Γέροντας ήθελε να κάμει ένα Μοναστήρι κι έψαχνε να βρει τόπο. Όπως λοιπόν τον περιέφεραν τα πνευματικά του παιδιά με το αυτοκίνητο λέει «Εδώ θα κάνουμε το Μοναστήρι». Μέσα στην ερημιά. Ήταν τετρακόσια στρέμματα, σε μια περιοχή άνυδρη ,τα οποία ο ιδιοκτήτης πουλούσε για ένα δολάριο το στρέμμα. Άρχισαν να ψάχνουν να βρουν νερό. Τους έδειξε ο Γέροντας ένα σημείο κοντά στον δρόμο και στα σύνορα του κτήματος. Έσκαψαν αλλά δεν βρήκαν. Έψαξαν και σε άλλα δυο τρία σημεία και δεν βρήκαν. Ο Γέροντας επέμενε στο πρώτο. Εδώ είναι το νερό, έλεγε. Έσκαψαν λοιπόν πάλι, πήγαν πολύ βαθιά. Και βρήκαν τόσο πολύ νερό, που η περιοχή έχει γίνει μία όαση. Έχουν φυτέψει δένδρα, λουλούδια, φυτά. Και μέσα σ' αυτήν τη ζούγκλα έχουν μικρά σπιτάκια, ναούς, όμορφα δρομάκια για περίπατο ανάμεσα στα δένδρα και μια τεχνητή λιμνούλα μ' έναν τεράστιο Σταυρό.

Και πρόσφατα η Πολιτεία της Αριζόνας καθιέρωσε την περιοχή αυτή ως ιδιαιτέρου φυσικού κάλους και απαγορεύει σε οποιονδήποτε να αγοράσει και να χτίσει εκεί κοντά. Αυτά και μόνον δείχνουν ότι ο Θεός τον οδήγησε. Γι' αυτό εγώ τον Γέροντα τον θεωρώ Άγιο και να έχουμε τις ευχές του.

Ο Σεβασμιώτατος μίλησε στην Γεωργία Βαμβακερού από το nou-pou.gr:

Διαβάστε εδώ ολόκληρη τη συνέντευξη.